

grænse for Beskatningen af fast Ejendom til Værn for Ejendomsretten. Jeg tror, Tidspunktet er inde, hvor det er nødvendigt ikke mindst efter en Udtalelse af det ærede Medlem Nr. Niels Frederiksen, der siger, at det er i Virkeligheden et Opgør mellem den kommende og den nuværende Slægts Interesser; Meningen skulde vel kortelig være, at han ønsker at gøre Jorden billig ved Hjælp af Beskatning, at fratage de nuværende Ejendomsbesiddere deres Jord-ejendomsværdier igennem en Beskatning; han giver Ungdommen Løfter om bedre Vilkaar, men Resultatet vil blive, at han ganske vist naar at fratage de nuværende Ejendomsbesiddere en Del af deres Ejendom, men det øvrige Samfund vil høste Frugten, og Ungdommen vil faa Skuffelsen.

Jeg ønsker altsaa i Tilslutning til mit Partis Standpunkt i dette Spørgsmaal, at man undgaar en væsentlig Forskydning mellem By og Land, men at man søger at rette de Uretfærdigheder, der eventuelt kan paapeges i den rugældende Ejendomsbeskatning. Hvis der gennem en nøje Undersøgelse kan paavises Urimeligheder, f. Eks. at mindre Jordbrug maa betale efter Arealværdi mere i Skat end større Jordbrug, saa vil jeg gerne være med til at udjævne saadanne Uligheder, for jeg ønsker ogsaa, at der skal være lige Skat paa lige Landbrugsjord; jeg ønsker den retfærdigst mulige Beskatning. Men naar jeg sammenligner den nuværende Beskatning med det foreliggende Lovforslag, kommer jeg til at tænke paa det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelse i sin Tid, da han overfor sit eget Parti skulde anbefale Udkastet til Grundskyld: nu gælder det om dristigt og, om det gøres fornødent, hensynsløst at gennemføre Grundskyldsforslaget. „Dristigt“ og „hensynsløst“, ja, det er Mottoet for et Forslag, der skulde skabe Retfærdighed! Ja, naar man ser hen til Nedfældingen af Hartkornsskatten og Ejendomsskylden, kan det Motto for saa vidt godt bruges ogsaa for det foreliggende Lovforslag; med Retfærdighed har det i hvert Fald grumme lidt at bestille. Men „Politiken“ skrev jo en Gang, at nu var det rette psykologiske Øjeblik kommet til at gennemføre den nye Beskatning, nu var den nødvendige Utilfredshed med den bestaaende Skatteordning til Stede, og ergo var det rette Tidspunkt inde for den radikale Chancepolitik, som gaar ud paa at fiske i rørt Vand.

Lovforslaget er afgjort ikke i Stand til at ophæve bestaaende Uretfærdigheder, men skaber nye og større. Men hvad opnaas der

da ved Forslaget? Der opnaas en Ting, som jeg bl. a. tror den nuværende Finansborgmester i København glæder sig overordentlig til, nemlig dette, at Forslaget giver flere Penge i den slunkne og haardt anspændte københavnske Finanskasse. Den giver et kærkomment Tillæg til Indtægterne baade her i København og i Købstæderne i det hele taget, hvor baade Budgetter og Laanekonti er saa stærkt anspændt, at det er vanskeligt at faa Pengene til at slaa til, selv om man ved Siden af Indkomstskatten, der enkelte Steder nærmer sig stærkt de 20 pCt. af Indtægten, tager den indirekte Beskatning i dens groveste og urimeligste Form, nemlig en Beskatning af Gas og Elektricitet, stærkt i Brug. Jeg anser derfor et af Forslagets væsentligste Resultater for at være det, at det vil bringe flere Penge ind i Bykommunernes Kasser, hvilket jo kan være meget rart for dem, der administrerer disse Kasser, men med Retfærdighed har det ikke noget at gøre.

Jeg vil derfor for min Part ikke give min Tilslutning til det foreliggende Forslag. Jeg finder det absolut forkasteligt og uretfærdigt. Derfor ønsker jeg at modarbejde det, saa godt som det er mig muligt. Men jeg er villig til at medvirke til at udligne eventuelle Uretfærdigheder i den bestaaende Skatteordning. Jeg ønsker, at vi skal blive paa det bestaaende Grundlag. Jeg mener, det er farligt at faa store Omvæltninger indenfor Beskatningen af fast Ejendom, og jeg tror, at hvis vi gennemfører det foreliggende Forslag, vil vi begaa nye og store Uretfærdigheder i Stedet for at afskaffe mindre Uretfærdigheder.

C. O. Pedersen: Efter den Debat, der er ført om det foreliggende Forslag, tror jeg, det kan siges, at alle i dette høje Ting er enige om eet, nemlig om, at der skal være lige Skat paa lige Jord. Selv det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, gav jo Tilslutning til denne Tanke. Det, man strides om, er, om denne Skat paa fast Ejendom skal hvile paa Jorden alene, eller om den skal hvile paa Jord og Bygninger hver for sig, eller om den skal hvile paa den samlede Ejendom. Jeg melder mig som den ærede foregaaende Taler som Tilhænger af det Princip, at Skatten bør hvile paa den samlede Ejendom, og ikke, saaledes som den højtærede Minister har foreslaaet, paa Grunden alene.

Naar jeg er Tilhænger af dette Princip, er det, fordi jeg mener, det er det mest retfærdige af de Principper, jeg har nævnt. Jeg tror, at Vurderingen af den samlede